

'Geef de jeugd de kennis mee'

Wanneer kwam de gedachte om het bedrijf over te dragen voor het eerst bij u op?

„Onze zoon Sander is in 2003 medefirmant geworden. Dan is bedrijfsoverdracht automatisch de volgende stap. We telen en verwerken hoofdzakelijk peen en bieten: toen de verwerking in 2005 te klein werd, hebben we besloten de bedrijfsuitbreiding groots aan te pakken. We hadden op dat moment 2.200 vierkante meter bestaande gebouwen, we hebben een schuur van 4.400 vierkante meter bijgebouwd, met een koelcapaciteit voor 4.500 kisten. In totaal hebben we nu een koelcapaciteit voor 6.000 kisten. Ik wilde voor mijn 65-ste het bedrijf met een gerust hart kunnen verlaten, door het up-to-date over te dragen aan onze zoon. Dat is gelukt en daar ben ik trots op.“

Wat was de moeilijkste periode in uw werkzame leven als akkerbouwer?

„Ik ben op mijn negentiende boer geworden. Geen akkerbouwer, maar melkveehouder. Het bedrijf was echter te klein om van te leven. Op een gegeven moment wilde ik graag groeien, maar met een jaarinkomen van 25.000 gulden en een opgroeiend gezin werd mij door de Landbouwvoorlichting en de bank afgeraden een nieuwe stal te bouwen. Dat betekende het einde van mijn carrière als melkveehouder, mijn grote droom. Ik besloot als tuinder verder te gaan, mijn vrouw is een tuindersdochter. Uiteindelijk hebben we door een contact met een groot groenteverwerkend bedrijf, in 1981, ons bedrijf kunnen voortzetten.“

Wat vond u de mooiste klus?

„Het contact met de afnemers. De bouw van de nieuwe schuur leverde ons nogal wat publiciteit in de vakbladen op. Tijdens de open dag kwamen er zelfs groenteverwerkers uit België om bij ons te kijken. Dat leidde tot een verdubbeling van het aantal afnemers en het heeft de binding met hen versterkt. Verder

Bijna 60 procent van alle Nederlandse akkerbouwers is ouder dan 55 jaar. Velen van hen zullen hun bedrijf binnen nu en tien jaar beëindigen of overdragen aan hun opvolger. In de rubriek Grijze koppen die stoppen laat Akker maandelijks een stopper of 'overdrager' aan het woord.

Naam: Dirk Eriks (65)

Woonplaats: Sint Maarten (NH)

Bedrijf: teelt- en verwerkingsbedrijf van diverse peen- en bietensoorten. Het bedrijf teelt 70 hectare peen en er wordt 70 hectare peen op contract geteeld in de Wieringermeer en in Flevoland

Overdracht: 26 februari 2016

Nog actief op het bedrijf: Nee, niet meer

beleefde ik veel plezier aan de contacten met het personeel en het rondleiden van groepen en klassen op het bedrijf.“

Wat is uw beste investering geweest? En de slechtste?

„Het investeren in gebouwen en mechanisatie, speciaal de investering in verwerkingsmachines in de schuur. De slechtste investering was een machine om waspeen te koppen. Een vertegenwoordiger had daar een 'perfecte' machine voor, die 43.000 euro moest kosten. Maar de machine deed het niet en moest terug naar de leverancier. In diezelfde tijd ging de leverancier failliet. Ik heb zowel de machine als het geld nooit meer teruggezien.“

Wat was de grootste meevaller? En de grootste tegenvaller?

„Mijn grootste meevaller was dat mijn vader het mij gunde om op mijn 19-de verjaardag boer te worden.

Dat was een wens die ik van kinds af aan koesterde. De grootste tegenvaller was de extreme waterschade in 1994, 1998 en 2000. Peen is een zeer kwetsbaar product; in 2000 waren alle punten van de wortelen verrot. We vonden uiteindelijk een Belgische afnemer die het product wilde hebben, om het in de soep te verwerken.“

Wat vindt u op dit moment de grootste trend?

„De automatisering. We werken al jaren met trekkers op gps en een managementsysteem op de veldspuit. Daarnaast vind ik de teeltregistratie een positieve trend. Je blijft op de hoogte van de ontwikkelingen in de teelt en je leert voortdurend bij. Verder willen onze afnemers overal een certificaat bij hebben. Met de teeltregistratie is dat zo geregeld.“

Als u geen boer was geworden, wat had u dan willen worden?

„Slager, poelier of visser. Ik houd van de natuur en van dieren. Ik houd ook van jagen. Het bemachtigen, bereiden en opeten vind ik geweldig. Ik heb in de tuin een rookhokje staan, waar ik zelf vis en ganzenborst rook.“

Als u nu boer zou worden en u mocht een miljoen euro investeren, wat ging u dan doen?

„Dan ging ik land kopen. Land is een goede investering. Toen ik in 1969 het bedrijf overnam, wilde ik een stuk land van 4,75 hectare kopen voor 10.000 gulden per hectare. Dat lukte niet. In 2003 heb ik datzelfde stuk land alsnog gekocht voor 33.000 euro per hectare.“

Welke levenslessen wilt u jonge akkerbouwers meegeven?

„Zorg dat je voldoende vreemde talen beheerst en dat je goed geschoold het vak in gaat. Geef de jeugd de kennis mee. Dat is o zo belangrijk!“ ■